

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Amplissimo & Reverendo Admodvm Praesvli D. Philippo Caverellio, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

AMPLISSIMO

&

REVERENDO

ADMODUM

PRAESVLI

D. PHILIPPO

CAVERELLIO,

ILLVSTRISSIMO
*nasterij Vedastini, in vrbe At-
rebatensi, apud Arte-
sios,*

ABBATI MERITISSIMO.

Religiosæ vitæ Statum,
ab ipso CHRISTO
Saluatore nostro, at-
que in ipsis primum
Apostolis, institutum fuisse, ne-
mo antiquitatum Ecclesiastica-
rum vel mediocriter peritus i-
gnorat. Eam viuendi formulam

(::) 2 à Chri.

à Christo acceptam *Apostoli* primæuæ mox Ecclesiæ impresse-
runt. De qua, in *Actis Aposto-*
lorum sic scriptum legimus:

Act. ca. 4.

*Multitudinis credentium erat cor-
vnum, & anima vna, neq; quisquam
eorum, quæ possidebat, aliquid suum
esse dicebat, sed erant illis omnia cõ-
munia. Quotquot enim possessiones
agrorum, aut domorum erant, ven-
dentes adferebant pretia eorum, quæ
vendebant, & ponebant ante pedes
Apostolorum. Diuidebatur autem sin-
gulis, prout cuique opus erat.*

Rectè igitur de primo illo
Christianismi sæculo Hieroni-
mus: *Talis primò credentium fuit
Ecclesia qualis nunc monachi esse ni-
tuntur & cupiunt. Vt nihil vsquam
propriū sit, nullus inter eos diues, nul-
lus pauper, patrimonia egētibus diui-*

dan

DEDICATORIA.

dantur, orationi vacetur & psalmis,
doctrinaeque & continentiae; quales
& Lucas refert primū Hierosolymis
fuisse credentes. Ipsius modi insti-
tuti & Alexandriae in Aegypto
princeps atq; antesignanus fuit
Marcus Euangelista, vt Cassia-
nus lib. 2. cap. 5. & Hieronymus
in Marci vita commemorant.

Neque tamen Hierosolymis
tantum, aut Alexandriae, perfe-
ctior, atque à tumultu populari
seductior illa viuendi ratio con-
stitit, sed iisdem ipsis tempori-
bus, per alias quoque terrarum
partes est propagata. Sic in Ethi-
opia Regis filiam à Matthæo;
in Græcia Theclam protomarty-
rem à Paulo gentium Doctore;
Romæ Domitillam à Clemente Pa-
pa legimus Deo fuisse conse-

cratam. Sic in Gallia tradunt *Martham* Christi Saluatoris hospitam agro in Massiliensi loco solitario sibi & alijs aliquot honestissimis feminis Deo dicatis, cœnobium construxisse.

Religiosum porro istud vitæ genus, anno ferè salutis trecentesimo, quinquagesimo, mirificè creuit ac floruit, aureo nimirum Constantini gloriosissimi Imperatoris æuo, cum Dei Ecclesia hæctenus à tyrannis oppressa, caput primùm extulit. Huius tanti incrementi magnus ille *Antonius* auctor, duxq; exstitit; qui Armeniam, Scythiam, Nitriam, vtramq; Thebaidem, totam deniq; Aegyptum monasterijs impleuit. Antonij discipulus *Hilarion*, primus in
Pale-

Palestina, teste Hieronymo cœnobia fundauit, cum antea in Syria tota numquam monachus fuisset.

Eodem ferè tempore *Basilius* Cæsareæ Episcopus, in Græcia floruit; qui monasterijs per Orientem passim exstructis, ita monachorum institutum legibus ac disciplina temperauit, vt solitariae atque actuosæ vitæ utilitates, præclarè simul coniungeret. Adeo quidem, vt non modò Græciæ sed vniuersi Orientis monachi, hodieque viuant ex vnus Basilij præscripto ac regulis.

Transeamus in Occidentem, ne quis fortasse nobilissimam eam orbis partem ista laude caruisse existimet. Augustinus cer-

tè scribit Mediolani, vidisse te monasterium *Ambrosio*, vt ait, *nutritore*; & ipse Augustinus in Africa, vt Possidonius narrat, virorum ac virginum monasteria fundauit.

In Breuiario Romano discretè legitur, *Augustinum*, cum à *Valerio Episcopo Hipponensi presbyter factus esset*, familiam Religiosorum instituisse: quibuscum victu communi, eodemque cultu vtens; eos ad Apostolicæ vitæ doctrinæque disciplinam diligentissimè erudiebat.

His inityis fundatus Religiosæ vitæ status, per *S. Benedictum* natione Italum, patriâ Nursinû, in immensum, qua Occidentalis patet Ecclesia, auctus est ac propagatus: vt iure meritissimo, *Benedictus monachorum in Occidente*

DEDICATORIA.

cidente Pater ac Patriarcha nuncupetur. Cum namque circa annum Christi quingentesimum vigesimum in monte Cassino, Ordinis sui monastici fundamenta iecisset, multis ad eum quotidie discipulis confluentibus, duodecim monasteria, momento ferè temporis, excitavit; & per S. Maurum in Galliam, per S. Placidum in Siciliam, & aliò per alios, varias colonias deduxit. At hæc regulam scripsit, quæ hodieque viget, tanta Sapientia, vt Gregorius Magnus, eam dixerit esse discretionem præcipuam, sermone luculentam.

Itaque vt S. Basilium Orientalis Ecclesia, Sic nostra Occidentalis S. Benedictum tanquam monastici instituti auctorem ac

parentem meritò veneratur. Ex hac autem vna quasi radice variè postea variarum familiarum propagines profluxerunt; quæ S. Benedicti regulam sunt amplexæ; vt Ordo *Cluniacensis*, *Carmaldulensis*, *Vallis Umbrosæ*, *Cisterciensis*, *Montis Virginis*, *Cælestino-rū*, *Montis Oliueti*, *Claromontensis*, *Fontis Ebraldi*, *Siluestrinorū*, & alij Ordinis Religiosi. De singulis dicere, longum esset atque imensum; Suffecerit de illustrioribus per orbem Christianum Abbatij nigrorum, vt vocant Ordinis S. Benedicti monachorum, deq; earundē Originibus nunc differere. Quod opus, ex omnium penè gentium historijs, ex publicis cœnobiorum tabularijs, priuatijque amico-
rum

DEDICATORIA.

rum bibliothecis Studiosè à me
 collectum, Tibi, **AMPLISSI-**
ME PRÆSVL lubens, me-
 ritò, do, dico, confecro. Tibi, in-
 quam, qui nobilissimæ inter
 Belgicas Abbatia summa cum
 laude præsides, & eruditos ho-
 mines tanto fauore ac liberali-
 tate prosequeris, vt **BELGICI**
MECÆNATIS nomen ac
 titulum apud posteros haut du-
 biè sis obtenturus. Plura nunc
 addo: vnum opto ac voueo, vt
 similes Antistites plures Belgi-
 ca nostra videat, vtq; in aliorum
 exemplum Deus Opt. Max. Te
 quàm diutissimè sospitet ac
 feruet: Antuerpiæ pridie Idus
 Martias, M. DC. XIV.

Rde. admodum Amplitu. Vestra
Studiosissimus

AVB. MIRÆVS.

ORDI-